

“Ben Bir ınar Ağacıyım”

AYŞE ZEHRA ULAMIŞ

**Kapak Tasarım
Mizanpaj**

Neslihan ABBASOĞLU

ISBN

978-625-95523-4-7

Basım

Vadi Grafik Tasarım Ve Reklamcılık Ltd. Şti.
İvedik Org. San. 1420. Cad. No: 58/1
Yenimahalle/Ankara
Tel.: 0312 395 8571
Sertifika No: 47479

Eserin her hakkı yazara aittir.
İzinsiz yayınlanamaz.

YAZAR HAKKINDA

Ayşe Zehra ULAMIŞ

10 Mart 2016 yılında Bursa'da doğdu. Anaokulu eğitimini Minik Kalpler Anaokulu'nda tamamladı. İlkokul eğitimine Alitekin İlkokulu'nda 3. sınıf öğrencisi olarak devam etmektedir. Aynı zamanda ikinci sınıftan beri Gemlik Bilim ve Sanat Merkezi'nde eğitim görmektedir.

Hobileri arasında resim yapmak, piyano çalmak ve yeni yerler keşfetmek vardır. Doğaya, bilime ve sanata derin bir ilgi duymaktadır. Bu ilgisini bol bol okumaya devam ederek sürdürmektedir. Yazarımız, dört yaşında okuma yazma öğrendiğinden beri düzenli olarak günlük tutmaktadır.

Gemlik Bilim ve Sanat Merkezi öğretmenini Neslihan Abbasoğlu'ndan etkilenen yazarımız, ilk kitabını yazmaya karar vermiş ve öğretmeninin sevgi dolu teşvikleriyle kitabını tamamlamıştır. Kitapları ve kitap okumayı çok seven yazarımız, gelecekte kendi kütüphanesini kurmayı hayal etmektedir.

KOCA ÇINAR KÜÇÜKKEN

Merhabalar! Öhömm! Affedersiniz, gıcık tuttu. Kendimi tanıtayım.

- Ben Koca Çınar. Yüzlerce yıl önce minik bir tohum olarak dikildim. Narin bir filiz olarak çıktım. Dünya büyük, ben ise küçücüküm. Sonra fidan oldum. Burası 1500 ya da 1600'ler olmalı. Zamanla büyüdüm ve koca bir çınar oldum. Anne babalar küçükken yanı başımda oynarlardı. Neler neler yaparlardı etrafımda. O zamanlar böyle vızır vızır geçen arabalar da yoktu. Geçmişte insanlar biz ağaçların değerini daha iyi bilir daha çok severlerdi. Ammaaa şimdi de **ASya ve NiSan vaaarr.**

ASYA İLE NİSAN

O gün yalnız başımaydım (çoğunlukla olduğu gibi). Yanıma şirin mi şirin iki küçük kız çocuğu geldi. Ellerinde bir top vardı. Başladılar oynamaya. Ardından top aniden sekti ve bana GÜÜMMM diye çarptı. İki şirin çocuk da hıçkırarak ağlamaya başladı. İşimden "Ağlamayın çocuklar, o kadar da canım acımadı." diye geçiriyordum ki bir anda kalabalık bir grup etrafımda belirdi. Çocuklar üzerime çevikçe tırmanmaya başladılar.

"Aaa neler oluyor yyaaaa?"

"Bu üniformalı adamlar da kim?? Neden çevreliyorlar etrafımı??"

"Orman Bölge Müdürlüğünden mi??"

Konuşulanları tam duyamıyorduk. Asya üzerimden inip olup biteni anlamak için kalabalığa karıştı.